

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 31);
vedtoges enstemmigt med 92 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilføjelse til § 137 i Lov om Hærens Ordning af 30. September 1909 vedrørende Udnævnelse til Sekondløjtnant.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2059).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 2741) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Efter Anmodning skal jeg lade den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa af denne.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før de sønderjydske Repræsentanters Indtræden i den danske Rigsdag den 5. Oktober 1920.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2509).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. D. Rasmussen): Motivet til det foreliggende Lovforslag er ikke nyt, idet man i 1906 og 1912 har benyttet store Begivenheder her i Danmark til at fremsætte og gennemføre Love af denne Karakter. Formaålet med Loven, at give dem, der er kommet under Fattigvæsenets Forsorg, en

Chance til atter at blive frie Mennesker, er altsaa heller ikke nyt, da de tilsvarende tidligere Love af 1906 og 1912 havde ganske det samme smukke Formaal. Vi ved jo, at naar fattige Mennesker befinder sig under Fattigvæsenets Forsorg, gribes de som oftest af Selvopgivelse, af en vis Sløvhed, men de vil, hvis der gives dem Lejlighed til at slippe bort derfra, i mangfoldige Tilfælde atter kunne rette sig, og dette forekommer mig at være af afgjort stor Betydning. Den store Begivenhed, der er indtraadt for Danmark i Aar, nemlig Indlemelsen af de sønderjydske Landsdele, giver jo rig Anledning til at gennemføre et Lovforslag som det foreliggende, og Formaålet, at give de mange fattige Lejlighed til atter at rette sig og give dem deres Selvhævdelse tilbage ved at fri dem fra Fattigvæsenet, er lige saa godt som før. Der er desværre uhyre mange, alt for mange, som er under det offentlige Fattigvæsenets Forsorg, saa man har ved denne Lejlighed et rigt Materiale at arbejde med og arbejde for. Lov Nr. 72 af 30. Marts 1906 i Anledning af Tronskiftet gælder kun det egentlige Danmark, hvorimod Lov Nr. 154 af 8. Juni 1912 ogsaa kom til at omfatte Færøerne, altsaa udvidede det Omraade, den tidligere Lov omfattede. Jeg tror at turde sige, at disse Love overalt og af alle her i vort Land blev modtaget med udelt Glæde. Vi har ment, at ligesom Loven af 8. Juni 1912 var en Udvidelse af Loven af 30. Marts 1906, saaledes burde vi ved denne Lejlighed foretage en yderligere Udvidelse, men denne Gang af Lovens Virkninger, medens det tidligere var Lovens Virkeomraade, der blev udvidet; vi har derfor tilladt os i Lovforslagets § 2 at foreslaa denne Udvidelse.

Der findes nemlig her i Danmark 12—15 000 gamle Mennesker, der er inde under Fattigvæsenets Forsorg og har Fattigvæsenets Stempel paa sig, men som, da de paa Grund af Alder vanskeligt kan klare sig økonomisk, desværre vil falde tilbage under Fattigvæsenet igen, glide tilbage dér, hvor de kom fra, hvis der ikke kan gives dem en særlig Understøttelse. Alderdomsunderstøttelse kan ikke ydes dem; dette forbydes af Alderdomsunderstøttelsesloven, idet denne som bekendt kræver, at vedkommende skal have holdt sig fri af Fattigvæsenet de sidste 5 Aar. Vi har derfor ment det rigtigt og ogsaa fuldt forsvareligt at foreslaa, at der gives Kommunalbestyrelserne Ret til at se bort fra Alderdomsunderstøttelseslovens § 2 d overfor de gamle, der har nydt Fattighjælp før 5. Oktober 1920, og som enten har tilbagebetalt den nydte Understøttelse eller